

kommer hele 1968-revolutionen, og så kommer en Ritt Bjerregaard-skolelov i 1975, der totalt bryder forbindelsen imellem, lad os bare sige skole og kirke, og derfor skaber det såkaldte folk, der jo er blottet for national, religiøs og kulturel sammenhæng. Og det er naturligvis det, der ligger i fru Christine Antorinis ligegyldighed med, at man i folkeskolen er udsat for et pres, som man skal beskytte sig imod.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:57

Christine Antorini (S):

Jeg ved ganske enkelt ikke, hvor hr. Søren Krarup har den såkaldte ligegyldighed fra. Lad os bare tage folkeskolens formålsparagraf, som Dansk Folkeparti selv henviser til i det beslutningsforslag, som vi diskuterer her. Der står nemlig, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal »give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie ...«. Så stopper det så for Dansk Folkepartis vedkommende i det, man skriver her i beslutningsforslaget, hvad jeg ikke forstår, for der står altså derudover: »giver dem forståelse for andre lande og kulturer ...«.

Hele den folkeskoleformålsparagraf har vi været enige om i folkeskoleforligskredsen at stå bag, så det er noget sludder, når hr. Søren Krarup påstår, at Socialdemokraterne ikke lægger vægt på dansk historie og dansk kultur. Det gør vi, men vi gør det med en afbalanceret holdning, hvor vi synes, det er en berigelse, at man både kan sin danske kultur i dybden og samtidig har en grundlæggende forståelse for andre lande og andre kulturer. Det har altid været det, vi har ansat som oplysningstidens adelsmærke, nemlig at vi er stolte ved det, vi selv har, og at vi tør sætte det i relief i forhold til andre.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Søren Krarup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:58

Søren Krarup (DF):

Forudsætningen for at have et forhold til andre kulturer er, at man selv har et ståsted. Jeg vil bare sige, at i formålsparagraffens opregning af disse forskelligheder – så er der noget, der hedder dansk kultur osv. – er det hele gjort til peti-

tesser, som bare er perler på en snor, men ikke har det givne udgangspunkt, som f.eks. lå i Jørgen Jørgensens skolelov fra 1937. Her vidste man ganske klart, at det var et folk med en helt bestemt kulturel og religiøs forudsætning. Det er jo karakteristisk, at det er sådan noget, som er ukendt i dag i Socialdemokratiet, for her dyrker man netop, jeg vil ikke sige dialogen, selv om det er det samme falske ord, som andre steder bruges, men at man har reduceret, at man har et ganske bestemt udgangspunkt, der forpligter en over for det pres, man står i i øjeblikket. Der kan man godt lukke øjnene, og det er jo også det, Socialdemokratiet gør. Men det er nødvendigt, netop når man har det udgangspunkt, at man vil have en folkeskole, der skal være for hele folket, at man så besinder sig på, hvor disse grænser sættes i forhold til det, man møder udefra. Det er det, Socialdemokratiet nægter at se i øjnene.

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:59

Christine Antorini (S):

Nu lykkedes det ikke hr. Søren Krarup at komme med et eneste konkret eksempel på, hvor det er, Socialdemokraterne ikke understøtter, at det er vigtigt, at alle elever i folkeskolen lærer deres historiske rødder godt at kende. Men jeg vil så foreslå, at Dansk Folkeparti overvejer at støtte Socialdemokraternes forslag om, at det, der er kristendomskundskab i dag i folkeskolen, som jo er et fag, man kan melde fra, det er frivilligt, om man vil have det, laver vi i stedet til religion, gør det obligatorisk, sådan at alle elever lærer om de forskellige religioner, herunder også, og det vil jeg lige bede hr. Søren Krarup om at lægge mærke til, at kristendommen skal fylde en særlig stor del, fordi det er rigtigt, at kristendommen er en del af vores kulturarv.

Det vil betyde, at alle elever, uanset baggrund og uanset om man har en religiøs tilknytning eller ej, lærer om alle religioner, herunder om kristendomskundskaben, i stedet for som i dag, hvor religionsfriheden betyder, fordi det kun er kristendomskundskab, at man kan melde den undervisning fra. Så det vil være en måde at respektere både det nationale og det, at vi er en del af et internationalt samfund, på.

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Charlotte Dyremose.